EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

فتاوى شئون الأطفال

Fatāwā shuʾūn al-aṭfāl

COPIII ȘI CREȘTEREA LOR

ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz

Răspunsuri despre copii și creșterea lor

Patruzeci de răspunsuri despre rugăciune, familie și îndrumarea copiilor

فتاوى شئون الأطفال

Fatāwā shuʾūn al-aṭfāl

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: فتاوى شئون الأطفال
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: Fatāwā shuʾūn al-aṭfāl, culegere arabă de 40 de răspunsuri, disponibilă pe site-ul oficial al șeicului ʿAbd al-ʿAzīz ibn Bāz, fișierul nr. 613, 37 de pagini; fără dată indicată.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Întrebări și răspunsuri 1
1. Abluțiunea copiilor pentru atingerea Coranului 1
2. Păstrarea Moscheii Sacre curate de necurăția copiilor 1
3. Vânzarea și cumpărarea jucăriilor cu formă de ființe 2
4. Când cer copiii voie să intre la părinții lor? 2
5. Copiii decedați: soarta și căsătoria în Viața de Apoi 4
6. Mijlocirea copiilor, băieți și fete, pentru părinți 5
7. Mama care îndepărtează copiii în timpul rugăciunii 6
8. Aducerea copiilor la moschee în ziua de vineri 7
9. Plânsul și zgomotul copiilor în Moscheea Sacră 8
10. Cum se așază copiii în rândurile din spatele imamului? 9
11. Trecerea copiilor prin fața celui care se roagă 10
12. Îmbrăcămintea de iḥrām a copiilor la ʿumra și ḥajj 11
13. ʿAqīqa pentru copiii care au murit de mici 12
14. La moschee cu copiii care încă nu știu să recite 13
15. Este Sunna să fie luați copiii la moschee? 14
16. Întreruperea rugăciunii pentru a liniști copiii 14
17. Relatarea care ar interzice copiilor accesul la moschee 15
18. Copiii mai mici de șapte ani în rândurile de rugăciune 16
19. Zakātul averii copiilor: nișābul și anul împlinit 17
20. Moștenirea copiilor unei fiice decedate 17
21. Acoperirea feței înaintea băieților nepuberi 18
22. Atingerea părților intime ale copiilor 20
23. Îndrumare pentru tații care își aduc copiii la moschee 21
24. Disciplinarea copiilor mai mici de zece ani 21
25. Vârsta băiatului și acoperirea femeii 22
26. Podoabele de aur pentru băieții mici 23
27. Copiii morți de mici nu sunt hurii ale Paradisului 23
28. Distanțarea sarcinilor și împiedicarea lor definitivă 24
29. Ținerea copilului urcat pe spate în rugăciune 25
30. Copilul mic aflat în rândul de rugăciune 28
31. Creșterea copiilor de către o îngrijitoare nemusulmană 29
32. Îndreptarea copilului și limitele disciplinării 30

33. Răsplata răbdării la pierderea copiilor 31
34. Purtarea versetelor coranice ca amulete 33
35. Primirea darurilor oferite unui copil orfan 37
36. Mamă cu copii la ḥajj: delegarea aruncării pietrelor 38
37. Martirul și copilul: întrebarea din mormânt 38
38. Îndepărtarea copiilor din rândurile de rugăciune 38
39. Întoarcerea la serviciu sau rămânerea cu familia 39
40. Mărturisirea că cineva este în Paradis sau în Foc 41
Glosar 44
Bibliografie 46
Indice 47

Întrebări și răspunsuri

1. Abluțiunea copiilor pentru atingerea Coranului

Întrebare: Ascultătoarea G. M. ʿ. întreabă: Sunt învățătoare la o școală primară și predau Coranul elevelor din clasa a doua. Sunt mici, nu știu să facă bine abluțiunea și, uneori, nici nu îi dau atenție. Ating exemplarele Coranului și urmăresc lecția fără să fi făcut abluțiunea. Sunt vinovată pentru aceasta? Le-am explicat cum se face abluțiunea și au înțeles-o.

Răspuns: Dacă au șapte ani sau mai mult, sunt învățate să facă abluțiunea până când o cunosc, apoi li se îngăduie să atingă exemplarul Coranului. Dacă au mai puțin de șapte ani, abluțiunea lor nu este valabilă și nu li se cere încă să o facă. În acest caz, textul necesar li se scrie pe tăbliță ori pe foi, iar ele nu ating exemplarul Coranului. Aceasta este suficient, cu voia lui Allah. Trebuie stăruit în această privință, iar datoria ta este să le îndrumi, să le povățuiești și să le înveți. Allah să vă răsplătească cu bine!

2. Păstrarea Moscheii Sacre curate de necurăția copiilor

Întrebare: Ne aflam în Moscheea Sacră pentru a împlini ʿumra. Deoarece ne era greu să găsim cazare pentru o singură noapte, am înnoptat în moschee. Aveam cu mine o fetiță de cel mult trei ani și jumătate. Am adormit și, la trezire, am găsit așternutul ud în incinta moscheii. Din uitare, nu m-am gândit să îl spăl, fiindcă în jur dormeau mulți oameni. Ce am de făcut? Lămuriți-mă, vă rog.

Răspuns: Trebuie să te căiești pentru ceea ce s-a întâmplat și să nu mai repeți un asemenea lucru. Dacă ajungi să înnoptezi în Moscheea Sacră, în Moscheea Profetului sau în oricare altă moschee și ai cu tine o fetiță, trebuie să îi pui ceva care să împiedice urina ori fecalele să ajungă în moschee. Dacă totuși ajunge acolo o asemenea necurăție, trebuie să cureți locul sau să îi înștiințezi pe cei care se ocupă de curățenie, ca să îl curețe. Nu îți

este îngăduit să tratezi cu nepăsare această chestiune. Allah să ne ierte pe noi, pe tine și pe fiecare musulman!

3. Vânzarea și cumpărarea jucăriilor cu formă de ființe

Întrebare: În piețe se găsesc jucării care înfățișează fete, copii ori animale și sunt destinate jocului copiilor. Care este hotărârea privind vânzarea și cumpărarea acestor figurine și aducerea lor în casă? Lămuriți-ne, Allah să vă răsplătească cu bine![1]

Răspuns: Mai prudent este să nu fie cumpărate și să nu fie aduse în casă, chiar dacă sunt jucării, datorită caracterului general al hadithurilor care interzic păstrarea imaginilor în casă. Allah este Cel care dă izbândă.

4. Când cer copiii voie să intre la părinții lor?

Întrebare: De când încep copiii să ceară voie înainte de a intra la părinții lor?

1 Publicat în revista al-Daʿwa, nr. 1661, la 11/6/1419 H.

Răspuns: Allah a lămurit aceasta în Sura al-Nūr, prin cuvintele Sale, Preaînaltul:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِيَسۡتَـٔۡذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ
وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَبۡلُغُواْ ٱلۡحُلُمَ مِنكُمۡ ثَلَٰثَ مَرَّٰتٖۚ مِّن قَبۡلِ صَلَوٰةِ
ٱلۡفَجۡرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعۡدِ صَلَوٰةِ
ٱلۡعِشَآءِۚ ثَلَٰثُ عَوۡرَٰتٖ لَّكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحُۢ
بَعۡدَهُنَّۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيۡكُم بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ﴾

O, voi cei care credeți! Să vă ceară voie cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte și aceia dintre voi care nu au ajuns la pubertate, în trei răstimpuri: înainte de rugăciunea din zori, când vă scoateți hainele la amiază și după rugăciunea de seară. Acestea sunt trei momente de intimitate pentru voi. În afara lor, nu este niciun păcat asupra voastră și nici asupra lor, căci vă aflați mereu unii în preajma altora.

Coran 24:58

Apoi a spus:

﴿وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾

Iar când copiii dintre voi ajung la pubertate, să ceară voie, așa cum au cerut voie cei de dinaintea lor.

Coran 24:59

Așadar, înainte de a ajunge la pubertate, cer voie în cele trei răstimpuri. După pubertate, cer voie de fiecare dată când vor să intre. Când copilul împlinește cincisprezece ani, îi crește păr aspru în jurul organelor intime ori are o eliminare a lichidului seminal însoțită de plăcere, a ajuns la pubertate. De atunci cere voie ori de câte ori vrea să intre. Mama lui poate să nu fie într-o stare potrivită pentru a fi văzută; la fel poate fi soția lui sau sora lui. Ideea este să le ceară voie, ca să nu le surprindă într-o stare în care nu ar dori să fie văzute. Dacă nu a ajuns încă la această vârstă, cere voie în cele trei momente de intimitate.

5. Copiii decedați: soarta și căsătoria în Viața de Apoi

Întrebare: Băieții și fetele care mor înainte de vârsta la care devin răspunzători pentru îndatoririle religioase se căsătoresc în Viața de Apoi? Care este soarta lor?

Răspuns: Da. Dacă mor înainte de această vârstă și sunt copii ai musulmanilor, ei se numără printre locuitorii Paradisului, potrivit consensului musulmanilor. Dacă mor, sunt dintre locuitorii Paradisului. Dezacordul privește numai copiii politeiștilor. Copiii musulmanilor sunt însă în Paradis. În Paradis nu există oameni necăsătoriți: toți locuitorii Paradisului se căsătoresc, toți locuitorii Paradisului se căsătoresc. Au acolo ceea ce își doresc și ceea ce cer. Au soții dintre ḥūr al-ʿīn și dintre femeile acestei lumi. Toți bărbații din Paradis au soții.

6. Mijlocirea copiilor, băieți și fete, pentru părinți
Întrebare: Mijlocirea copiilor mici pentru părinții lor îi cuprinde atât pe băieți, cât și pe fete sau îi privește numai pe băieți?
Răspuns: Mijlocirea îi cuprinde pe toți, băieți și fete, iar lauda Îi aparține lui Allah. Profetul ﷺ spune:

من مات وله ثلاثة أفراط لم يبلغوا الحنث كن له حجابا من النار

Cel căruia i-au murit trei copii înainte să ajungă la vârsta răspunderii religioase îi va avea drept pavăză împotriva Focului.

قالوا: يا رسول، أو اثنين؟ قال:

Au întrebat: „O, Trimis al lui Allah, și doi?" A răspuns:

أو اثنين

Și doi.

Nu l-au întrebat despre unul singur. Profetul ﷺ mai spune:

من أصابه أو من مات له صفيه من الدنيا فصبر واحتسب شفع وكان له ... من مات صفيه من الدنيا فصبر عوضه به الجنة

Cel care este încercat sau căruia îi moare o persoană dragă din această lume, iar el rabdă și caută răsplata, va avea mijlocire și va primi... Celui căruia îi moare persoana dragă din această lume, iar el rabdă, îi este dăruit Paradisul în locul ei.

Sau așa cum a spus el, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa. Ideea este că, dacă un om este încercat prin pierderea unei rude care îi era dragă în această lume — rudă sau prieten — și caută răsplata, primește în schimb Paradisul. Acesta este sensul hadithului Profetului ﷺ. Într-o altă formulare:

من أخذت صفيه من الدنيا فاحتسبه عوضته به الجنة

Celui căruia i-am luat persoana dragă din această lume, iar el a căutat răsplata pentru pierderea ei, i-am dăruit Paradisul în schimb.

La fel, copiii care au murit de mici vor mijloci pentru tatăl și mama lor, dacă aceștia caută răsplata pentru pierderea lor, fie că sunt trei ori mai mulți, fie că sunt doi. Despre unul singur nu l-au întrebat, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa. Totuși, și el intră în înțelesul persoanei dragi: dacă părintele rabdă și caută răsplata, primește în schimb Paradisul, chiar dacă a fost un singur copil.

7. Mama care îndepărtează copiii în timpul rugăciunii

Întrebare: Copiii mei se joacă în fața mea în timp ce mă rog și trag de veșmântul de rugăciune de pe capul meu, astfel încât uneori mi se descoperă părul. Alteori îl trag de sub ei ca să îmi pot încheia rugăciunea. Fac multe mișcări: îi îndepărtez, îmi așez din nou veșmântul peste păr și trup ori aștept să coboare de pe spatele meu. Uneori mă împing și ajung să mă mișc și să fac câțiva pași înainte sau înapoi. Îi avertizez, însă sunt prea mici ca să se poată abține și să înțeleagă. Uneori mă cuprinde o mânie puternică în timpul rugăciunii și îi împing cu putere ca să o pot încheia. Care este hotărârea?

Răspuns: Toate acestea sunt în regulă. Este o străduință din partea ta, un lucru bun și vrednic de mulțumire. Dacă poți merge într-un loc aflat departe de ei, într-o cameră sau încăpere unde să nu te deranjeze, aceasta este mai sigur. Dacă nu, situația descrisă nu îți dăunează rugăciunii. Mișcările prin care îi îndepărtezi nu sunt o problemă. Tot astfel, dacă părul se descoperă și îți pui repede veșmântul la loc, aceasta nu dăunează.

Este transmis în mod statornic despre Profet ﷺ:

أنه في بعض صلواته وهو ساجد ارتحله الحسن أو الحسين

فأطال السجود بعض الشيء من أجل ارتحاله إياه

În timpul uneia dintre rugăciunile sale, pe când se afla în prosternare, al-Ḥasan sau al-Ḥusayn s-a urcat pe spatele lui, iar el a prelungit puțin prosternarea, fiindcă acesta se urcase pe el.

A spus, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa:

كرهت أن أبعده

Nu am vrut să îl îndepărtez.

Așadar, a avea grijă de copii în timpul rugăciunii, îndepărtându-i ca să nu facă rău ori prin alte gesturi asemănătoare, nu dăunează rugăciunii, cu voia lui Allah, și nu este nicio problemă în aceasta.

8. Aducerea copiilor la moschee în ziua de vineri

Întrebare: Ce sfat le dați celor care își aduc copiii la moschee vinerea, iar aceștia îi distrag pe cei care se roagă prin vorbă și joacă, în timp ce predicatorul se află pe minbar?

Răspuns: Copilul care nu a împlinit șapte ani rămâne cu familia, ca să nu îi deranjeze pe oameni. Se cuvine să rămână acasă, pentru a nu le pricinui neplăceri. Copilul care a împlinit șapte ani sau mai mult se roagă însă împreună cu oamenii, fiindcă Trimisul ﷺ a poruncit rugăciunea pentru copii, cerându-le tutorilor să le poruncească să se roage. El a spus:

مروا أبناءكم بالصلاة لسبع واضربوهم عليها لعشر

Porunciți-le copiilor voștri să se roage de la șapte ani și loviți-i pentru neîmplinirea ei de la zece ani.

Tații și frații lor mai mari trebuie să îi ducă la rugăciune, să îi îndrume și să îi disciplineze dacă îi deranjează pe oameni, oprindu-i de la aceasta, până când urmează calea dreaptă și se roagă împreună cu ceilalți fără să le pricinuiască neplăceri.

9. Plânsul și zgomotul copiilor în Moscheea Sacră

Întrebare: Un frate ascultă adesea chemarea la rugăciune transmisă din Moscheea Sacră și spune: Deși suntem departe, la rugăciunile Maghrib și ʿIshāʾ auzim mereu țipete și zgomot de copii în Casa Sacră a lui Allah. Este îngăduit în acest loc sau în oricare altă moschee?

Răspuns: Nu este nicio problemă, fiindcă asemenea lucruri țin de firea copilului. Pe vremea Profetului ﷺ erau copii ale căror strigăte le auzea și nu le-a oprit pe mamele lor să vină. Este, așadar, îngăduit. Copilul, prin firea lui, mai și plânge. Este transmis în mod statornic despre Profet ﷺ un fapt care arată că auzea aceasta fără să o interzică. El a spus că:

إنه يقوم في الصلاة وهو ينوي تطويلها فيسمع بكاء الصبي فيخفف لئلا تفتتن أمه

Se ridica pentru rugăciune cu intenția de a o prelungi, apoi auzea plânsul unui copil și o scurta, ca mama lui să nu fie tulburată.

Aceasta arată că a încuviințat prezența lor și că a ținut seama de mame și în timpul rugăciunii, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa. Mai mult, interzicerea prezenței copiilor ar ajunge să împiedice și mamele să vină. Prezența lor le poate folosi pentru a-l urma pe imam în rugăciune, a se ruga liniștit și a învăța să o împlinească așa cum se cuvine sau pentru a asculta învățături de la cel care vorbește la microfon ori de la imam.

Prin urmare, venirea femeii la moschee, dacă este acoperită, poartă hijabul, are grijă și nu se parfumează, are foloase. Dacă însă nu vine decât afișându-și podoabele, arătându-și frumusețea ori purtând parfum, aceasta nu îi este îngăduită; dimpotrivă, rugăciunea în casa ei este de preferat. În orice caz, rugăciunea în

casa ei este mai bună și mai vrednică, în afară de situația în care ieșirea îi aduce un folos limpede: de pildă, o înviorează pentru rugăciunea de noapte în Ramaḍān, ascultă învățături folositoare sau îl urmează pe imam în rugăciunea sa obișnuită și în liniștea cu care o împlinește, fiindcă ea nu știe încă bine cum să se roage. Astfel învață felul rugăciunii și liniștea ei, ascultând totodată predici și aduceri-aminte. Un asemenea folos poate face ca ieșirea să fie de preferat. Altfel, regula de bază este că în casa ei îi este mai bine: rugăciunea acasă este de preferat pentru ea.

Cât despre a ieși afișându-se prin haine frumoase și ispititoare, arătând anumite părți din frumusețea sa sau purtând un parfum care îi poate ispiti pe cei pe lângă care trece, toate acestea sunt neîngăduite. Trebuie să rămână în casa ei și să nu iasă în aceste stări care îi ispitesc și îi vatămă pe oameni.

Copilul poate fi cu ea, însă trebuie să aibă grijă de el și să îl așeze într-un loc sigur, ca să nu murdărească moscheea și să nu îi deranjeze pe cei care se roagă. Dacă este nevoie să îl țină în brațe ca să nu cadă, nu este nicio problemă. S-a relatat:

فقد حمل النبي صلى الله عليه وسلم أمامة بنت زينب حملها وهو يصلي بالناس عليه الصلاة والسلام

Profetul ﷺ a ținut-o în brațe pe Umāma, fiica lui Zaynab, în timp ce îi conducea pe oameni în rugăciune, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa.

Așadar, a ține copiii în brațe în moschee, chiar și în timpul rugăciunii, este îngăduit la nevoie. Trebuie însă avut grijă să fie curățat copilul de necurății, ca să nu își murdărească mama.

10. Cum se așază copiii în rândurile din spatele imamului?

Întrebare: Dacă sunt băieți și fete cu vârste, de exemplu, între șapte și zece ani, cum se așază rândurile lor? Allah să vă răsplătească cu bine!

Răspuns: Se așază în rând în spatele imamului. Dacă primul rând este complet, îl completează pe al doilea, chiar dacă sunt băieți de șapte ani sau mai mult. Fetele se așază în spatele lor, formând și ele rânduri.

Întrebare: Așadar, băieții stau imediat după imam?

Răspuns: Apoi fetele stau în spatele lor.

Întrebare: Iar după aceea fetele și femeile?

Răspuns: Da, în rânduri. Femeile adulte sunt însă înaintea celor mici. Dacă stau toate împreună în rând, nu este nicio problemă. Dacă vin cele adulte și formează rânduri, fetele se așază în spatele lor. Dacă se amestecă în același rând, nu este nicio problemă, însă să fie în spatele băieților.

Întrebare: Fetele?

Răspuns: Femeile stau în spatele băieților, chiar dacă sunt adulte.

11. Trecerea copiilor prin fața celui care se roagă

Întrebare: Când mă ridic pentru rugăciune, vin fiica mea, în vârstă de trei ani, și frățiorul ei, de un an și jumătate, și fac mișcările obișnuite ale copiilor. Cum să mă port cu ei? Rugăciunea mea este valabilă când trec prin fața mea și în jurul meu?

Răspuns: Rugăciunea este valabilă. Dacă este cu putință să îi oprești pe copii, aceasta este ceea ce se cere și ceea ce este prescris. Este prescris să împiedici pe oricine să treacă prin fața ta, fie copil, animal sau altceva, datorită cuvintelor Profetului ﷺ:

إذا صلى أحدكم إلى شيء يستره من الناس فأراد أحد أن يجتاز بين يديه فليدفعه فإن أبى فليقاتله فإنما هو شيطان

Când unul dintre voi se roagă îndreptat spre ceva care îl desparte de oameni, iar cineva vrea să treacă prin fața lui, să îl împiedice. Dacă acela refuză, să se lupte cu el, fiindcă nu este decât un șaitan.

Așadar, dacă poți împiedica un copil sau un animal să treacă, fă aceasta după puterea ta. Dacă nu îi poți opri, nu este nicio vină asupra ta, în afară de cazul în care cea care trece este o femeie sau trece un măgar ori un câine negru. Aceste trei lucruri întrerup rugăciunea, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

يقطع صلاة المرء المسلم إذا لم يكن بين يديه مثل مؤخرة الرحل المرأة والحمار والكلب الأسود

Rugăciunea musulmanului, dacă în fața lui nu se află un paravan asemenea spătarului unei șei de cămilă, este întreruptă de femeie, de măgar și de câinele negru.

Muslim, în Ṣaḥīḥ

În afara acestor trei, trecerea nu întrerupe rugăciunea, dar scade răsplata. Dacă trece un bărbat, răsplata scade; dacă trece un copil, răsplata scade când nu îl împiedici, deși poți. Și trecerea unui alt animal decât câinele negru scade răsplata. Totuși, numai aceste trei anulează rugăciunea: femeia adultă, măgarul și câinele negru. Fetița care nu a ajuns la pubertate nu o întrerupe.

12. Îmbrăcămintea de iḥrām a copiilor la ʿumra și ḥajj

Răspuns: Da, copiii sunt asemenea celor mari, dacă tutorele lor — cel care răspunde de ei în călătorie, precum tatăl, mama sau fratele care i-a dus la pelerinaj — formulează pentru ei intenția. Dacă au mai puțin de șapte ani, el îi introduce în starea de iḥrām. Dacă au peste șapte ani și li se cere să intre în iḥrām, sunt învățați cum să procedeze. Celui care are peste șapte ani, dacă este băiat, i se spune: *„Scoate hainele croite după forma trupului, pune-ți un izār și un ridāʾ și descoperă-ți capul.”* Dacă este mai mic de șapte ani, i se descoperă capul, i se pune o bucată de… și i se scot, de pildă, cămașa, maioul și pantalonii. Este înfășurat într-o pânză care se prinde pe el, până când își încheie ʿumra sau ḥajjul. La fel, pe copilul mai mare de șapte ani îl învață tutorele său, spunându-i: *„Fă așa, fă așa.”*

În cazul fetei, iḥrāmul privește fața ei. În privința hainelor, nu are o asemenea cerință: poate purta ce dorește și intră în iḥrām în îmbrăcămintea ei obișnuită. Dacă poartă haine care nu atrag privirile, adică nu sunt deosebit de frumoase, aceasta este de preferat și mai bine, ca să nu atragă atenția și să nu ispitească pe nimeni, fiindcă se află printre oameni, iar ei pot vedea la ea asemenea haine care îi ispitesc.
La fel, fetița poartă haine potrivite împrejurării, fără multă podoabă, ci haine obișnuite, și își lasă fața descoperită, fiindcă este mică. Dacă se numără însă printre cele a căror față trebuie acoperită, precum fata apropiată de pubertate sau femeia adultă, fața îi este acoperită cu khimārul pe care îl are, fără niqāb. Ea este oprită de la niqāb și de la acele… acoperăminte făcute anume pentru față, care au o deschizătură pentru un ochi ori pentru amândoi. Unele îl înfășoară pe față și îl fac să se potrivească după forma ei, acoperind nasul, gura și fruntea, în timp ce ochii rămân descoperiți. Toate acestea îi sunt interzise. Își acoperă fața cu khimārul sau cu ceva asemănător, după cum a spus ʿĀʾisha, Allah să fie mulțumit de ea:

كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم في الحج وكنا إذا دنا من الرجال سدلت إحدانا خمارها على وجهها فإذا بعدوا عنها كشفنا

Eram împreună cu Profetul ﷺ la pelerinaj. Când bărbații se apropiau, fiecare dintre noi își lăsa khimārul peste față, iar când se îndepărtau, ne descopeream fețele.
ʿĀʾisha, Allah să fie mulțumit de ea

13. ʿAqīqa pentru copiii care au murit de mici

Întrebare: Am avut patru copii, dar au murit când erau mici: unii în timpul nașterii, iar unul după ce împlinise patruzeci de zile. Nu mi-am amintit să fac ʿaqīqa pentru ei. Abia acum am auzit că ar fi obligatorie. Să o împlinesc acum?

Răspuns: Este o practică Sunna, nu o obligație; este o Sunna puternic recomandată. Dacă o faci, este mai bine; dacă o împlinești acum, este mai bine. Altfel, ea rămâne o practică Sunna. Allah să te răsplătească cu bine!

14. La moschee cu copiii care încă nu știu să recite

Întrebare: Ce părere aveți despre cei care își aduc copiii la moschee pentru rugăciune, deși copiii nu știu să citească și nu au memorat din Coran nici măcar Sura al-Fātiḥa? Dați-ne un răspuns, Allah să vă răsplătească cu bine!

Răspuns: Dacă pot rămâne acasă, aceasta este bine, ca să nu îi deranjeze pe alții. Dacă nu se poate, fiindcă mama dorește să se roage împreună cu oamenii sau să asculte lecția, învățătura folositoare și predica, nu este nicio problemă, chiar dacă are cu ea copii mici. Trimisul ﷺ a spus în hadithul autentic:

أنه يدخل الصلاة ويريد التطويل يريد تطويلها ثم يسمع بكاء الصبي فيخفف لئلا يشق على أمه

Începea rugăciunea dorind să o prelungească — voia să o prelungească —, apoi auzea plânsul unui copil și o scurta, ca să nu îi fie greu mamei sale.

Aceasta arată că se rugau cu el și copiii și că nu le-a interzis să îi aducă pe cei mici. Tot astfel, hadithurile autentice arată că, atunci când într-una dintre nopți a întârziat rugăciunea ʿIshā', ʿUmar i-a spus:

يا رسول رقد النساء والصبيان

O, Trimisule, femeile și copiii au adormit!
ʿUmar, Allah să fie mulțumit de el

Aceasta arată că și copiii veneau. Așadar, nu este nicio problemă ca ei să fie prezenți împreună cu mamele sau cu tații lor. Chiar dacă nu a ajuns încă la vârsta rugăciunii și mama l-a adus

ca să fie liniștită, pentru a se putea ruga cu oamenii și a asculta predica și învățătura folositoare, aceasta este îngăduit. Dacă însă găsește pe cineva care să aibă grijă de el acasă, ca să nu fie ea deranjată și nici să nu îi deranjeze pe alții prin el, aceasta este de preferat și mai bine, dacă este posibil. Allah să vă răsplătească cu bine!

15. Este Sunna să fie luați copiii la moschee?

Întrebare: Care este hotărârea privind luarea copiilor la moschee? Este Sunna, așa cum spun unii, sau nu este îngăduit, din cauza tulburării pe care o provoacă celor care se roagă, așa cum spun alții?

Răspuns: În privința luării copiilor la moschee trebuie făcută o deosebire. Dacă un copil a împlinit șapte ani, i se cere să se roage, iar tatăl ori fratele său îl ia cu el ca să exerseze rugăciunea, să se obișnuiască cu ea și să o împlinească statornic. Dacă însă are mai puțin de șapte ani, nu este nevoie de aceasta și nu este prescris să fie luat la moschee, fiindcă îi poate deranja pe cei care se roagă și le poate tulbura rugăciunea prin joaca și vorbele lui fără rost. Este, așadar, de preferat să nu fie luați, din cauza neplăcerii pricinuite celor care se roagă. Allah să vă răsplătească cu bine!

16. Întreruperea rugăciunii pentru a liniști copiii

Întrebare: Care este hotărârea privind întreruperea rugăciunii atunci când unii băieți din al doilea rând fac mult zgomot, vorbesc și așteaptă până când imamul se înclină? Pot să mă întorc spre ei ca să îi îndrum și să îi disciplinez pentru ceea ce fac?

Răspuns: Nu. Este suficient să le faci un semn. Nu îți întrerupe rugăciunea; continuă. Ajunge să le faci un semn să se liniștească. Nu întrerupe rugăciunea, ci continu-o. După salutul de încheiere, îi povățuiești și îi îndrumi. Nu îți întrerupe rugăciunea: odată ce ai început-o, trebuie să o închei. Nu este însă nicio problemă să le faci semn cu mâna, ca să se liniștească.

17. Relatarea care ar interzice copiilor accesul la moschee
Întrebare: Care este părerea dumneavoastră despre luarea copiilor la moschee? Este interzis, nerecomandat sau îngăduit? Aud mulți oameni invocând o relatare pe care o atribuie Trimisului lui Allah ﷺ:

جنبوا المساجد صبيانكم ومجانينكم

Țineți departe de moschei copiii voștri și pe cei care și-au pierdut judecata.

Răspuns: Este recomandat, ba chiar prescris, să fie duși copiii la moschee când au împlinit șapte ani sau mai mult. La zece ani sunt loviți pentru neîmplinirea rugăciunii. Astfel se pregătesc pentru rugăciune și o învață, iar când ajung la pubertate o cunosc deja și s-au obișnuit să o împlinească alături de frații lor musulmani. În privința copiilor mai mici de șapte ani, este de preferat să nu fie duși, fiindcă îi pot deranja pe membrii comunității, îi pot tulbura și se pot juca. Este mai bine să nu fie duși la moschee, deoarece rugăciunea nu este încă prescrisă pentru ei.
Cât despre relatarea:

جنبوا المساجد صبيانكم

Țineți departe de moschei copiii voștri.

Ea este slabă și nu este autentică de la Profet ﷺ. Dimpotrivă, copiilor li se poruncește să vină la rugăciune când au șapte ani sau mai mult, ca să se obișnuiască cu ea, după cum a spus Profetul ﷺ:

مروا أبناءكم للصلاة لسبع واضربوهم عليها لعشر وفرقوا بينهم في المضاجع

Porunciți-le copiilor voștri să se roage de la șapte ani, loviți-i pentru neîmplinirea ei de la zece ani și separați-i în locurile de dormit.

Aceasta îi încurajează pe credincioși să își aducă copiii cu ei, pentru a se deprinde cu rugăciunea, astfel încât, la pubertate, să fie deja obișnuiți să o împlinească și să participe la ea împreună cu musulmanii. Le va fi atunci mai ușor și vor fi mai aproape de a o păstra statornic.

18. Copiii mai mici de șapte ani în rândurile de rugăciune

Întrebare: Care este hotărârea despre copiii sub șapte ani care se roagă în primele rânduri și îi înghesuie pe cei care se roagă, astfel încât rămân mereu goluri în rânduri, iar ei fac tot felul de mișcări în timpul rugăciunii?

Răspuns: Copiilor mai mici de șapte ani nu li se socotește rugăciunea și nu li se cere să se roage. Este prescris ca tații lor să îi țină acasă, ca să nu îi tulbure pe cei care se roagă. Aceasta este rânduiala prescrisă. Dacă însă unul dintre ei se află printre rânduri, prezența lui nu dăunează rândului. Cei din jur trebuie să îl îndrume să stea liniștit, astfel încât nici el să nu facă rău altuia, nici lui să nu i se facă rău.

Tații le este prescris să aibă grijă de ei acasă și să nu îi aducă la moschei, ca să nu îi tulbure pe oameni și să nu întrerupă rândurile. Când unul dintre ei se află în rând și este nevoie să rămână acolo, prezența lui nu dăunează rândului. Este asemenea unui scaun, unui stâlp sau unui lucru asemănător, atunci când există nevoia de a fi în rând.

19. Zakātul averii copiilor: nișābul și anul împlinit

Întrebare: Soțul meu mi-a lăsat o sumă de bani, pe care am împărțit-o copiilor mei potrivit Legii islamice. Aș dori însă să păstrez banii copilului mic până când ajunge la pubertate. Trebuie să plătesc zakāt pentru ei? Dacă zakātul este datorat, soțul meu a lăsat banii în luna Dhū al-Ḥijja. Să îl plătesc în Ramaḍān sau în Dhū al-Ḥijja?

Răspuns: Dacă ai păstrat banii și a trecut un an, plătește zakātul la încheierea anului. Dacă banii au fost dobândiți prin moartea soțului în Ramaḍān, zakātul se plătește în Ramaḍān pentru averea și banii rămași până la Ramaḍān. Dacă a murit în Dhū al-Ḥijja, zakātul se plătește în Dhū al-Ḥijja, la împlinirea anului.

Dacă plătești zakātul înainte de a se împlini anul, nu este nicio problemă. Poți să îl dai atunci săracilor. Plătești zakātul atât pentru averea ta, cât și pentru averile copiilor tăi, dacă au bunuri supuse acestuia. Dacă au bani, aur ori argint, achiți zakātul pentru ei. Tot astfel, dacă au terenuri pregătite pentru vânzare, se plătește zakāt pentru ele când se împlinește anul, indiferent dacă proprietarii au ajuns sau nu la pubertate. Zakātul îi privește pe toți.

Când se împlinește un an de la dobândirea banilor după moartea defunctului, proprietarul lor plătește zakātul. Dacă sunt aur ori argint, acesta se plătește când se împlinește anul. Dacă este un imobil destinat vânzării, se plătește la încheierea anului. Iar dacă cineva plătește zakātul înainte de împlinirea anului pentru un folos — a văzut săraci și li l-a dat mai devreme —, nu este nicio problemă, nu este nicio vină.

20. Moștenirea copiilor unei fiice decedate

Întrebare: Dacă o femeie moare înaintea tatălui ei și lasă copii mici, minori, au acești copii dreptul să moștenească partea mamei lor la moartea tatălui ei, știind că și soțul acestei femei a murit?

Răspuns: Copiii fiicei nu îl moștenesc pe bunicul lor din partea mamei. Moștenirea le revine altora: copiilor defunctului sau urmașilor fiilor săi. Copiii fiicelor nu fac parte dintre acești

moștenitori, ci dintre rudele numite dhawū al-arḥām, în privința dreptului cărora la moștenire există o divergență de opinie.

21. Acoperirea feței înaintea băieților nepuberi

Răspuns: Acoperirea în fața băiatului nu devine obligatorie decât atunci când acesta ajunge la pubertate. De aceea, Allah Preaînaltul spune:

﴿وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟﴾

Iar când copiii dintre voi ajung la pubertate, să ceară voie.
Coran 24:59

Aceasta arată că acoperirea în fața lor devine obligatorie numai după pubertate. Înainte de aceasta, nu trebuie să ceară voie de fiecare dată, întrucât femeia nu este obligată să se acopere în fața lor până când ajung la pubertate. De regulă, băiatul de zece ani nu a ajuns încă la această vârstă. Este posibil să aibă o emisie seminală după ce împlinește zece ani, dar de obicei este încă mic. Dacă femeia se acoperă în fața lui din precauție, fiindcă se apropie de pubertate, este bine. Totuși, nu îi este obligatoriu decât atunci când se știe că a împlinit cincisprezece ani, că a avut o emisie de spermă însoțită de dorință sau că i-a crescut păr aspru în jurul organelor genitale.

Despre cei care nu au ajuns la pubertate, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لِيَسۡتَـٔۡذِنكُمُ ٱلَّذِينَ مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُكُمۡ
وَٱلَّذِينَ لَمۡ يَبۡلُغُواْ ٱلۡحُلُمَ مِنكُمۡ ثَلَٰثَ مَرَّٰتٖۚ مِّن قَبۡلِ صَلَوٰةِ
ٱلۡفَجۡرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُم مِّنَ ٱلظَّهِيرَةِ وَمِنۢ بَعۡدِ صَلَوٰةِ
ٱلۡعِشَآءِۚ ثَلَٰثُ عَوۡرَٰتٖ لَّكُمۡۚ لَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ وَلَا عَلَيۡهِمۡ جُنَاحُۢ
بَعۡدَهُنَّۚ طَوَّٰفُونَ عَلَيۡكُم بَعۡضُكُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ﴾

O, voi cei care credeți! Să vă ceară voie cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte și aceia dintre voi care nu au ajuns la pubertate, în trei răstimpuri: înainte de rugăciunea din zori, când vă scoateți hainele la amiază și după rugăciunea de seară. Acestea sunt trei momente de intimitate pentru voi. În afara lor, nu este niciun păcat asupra voastră și nici asupra lor, căci vă aflați mereu unii în preajma altora.

Coran 24:58

Așadar, înainte de pubertate, copiii trebuie să ceară voie în aceste trei momente: înainte de rugăciunea Fajr, la amiază și după rugăciunea ʿIshā', potrivit versetului. La fel, cel aflat în robie cere voie în aceste trei momente. În schimb, cel care a ajuns la pubertate și nu se află în robie cere voie în toate momentele, căci Allah Preaînaltul spune:

﴿وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾

Iar când copiii dintre voi ajung la pubertate, să ceară voie, așa cum au cerut voie cei de dinaintea lor.

Coran 24:59

Aceasta îi dă femeii posibilitatea să se acopere în fața lor și să se ferească de privirile lor. Dacă băiatul se apropie de pubertate, acoperirea este o măsură de precauție, căci este posibil să fi ajuns la ea fără ca femeia să știe. Trimisul lui Allah ﷺ spune:

دع ما يريبك إلى ما لا يريبك

Lasă ceea ce îți stârnește îndoiala pentru ceea ce nu îți stârnește îndoiala.

Dacă femeia se acoperă în fața băiatului care se apropie de pubertate, aceasta este mai prudent și mai potrivit pentru ea. Totuși, nu devine obligatoriu până când el nu ajunge la pubertate.

22. Atingerea părților intime ale copiilor

Întrebare: Atingerea părților intime ale copiilor anulează abluțiunea celui care le atinge?

Răspuns: Da. Atingerea părților intime ale copilului anulează abluțiunea celui care le atinge. Dacă le atinge mama ori tatăl lui, abluțiunea se anulează, potrivit hadithului:

من مس الذكر فليتوضأ

Cel care atinge organul genital să facă abluțiunea.

23. Îndrumare pentru tații care își aduc copiii la moschee

Întrebare: O întrebare mai lungă privește copiii din moschei și tulburarea pe care o provoacă. Ce îndrumare le dați oamenilor, mai ales că urmează sfatul pentru câteva zile, apoi revin la starea de mai înainte?

Răspuns: Copiii sunt de două feluri. Unii au împlinit șapte ani sau mai mult: aceștia sunt îndrumați către rugăciune și către smerenia în timpul ei. Sunt despărțiți unii de alții în rânduri ca să nu se joace. Dacă faptul că stau împreună îi face să se joace, sunt așezați printre bărbații adulți. Cineva, precum muezinul sau un altul, să îi supravegheze și să se îngrijească de ei, ca să nu tulbure și să nu se joace.

Dacă însă sunt mai mici de șapte ani, este de preferat să rămână în case, cu familiile lor. Cel care vine cu unul dintre aceștia copii să aibă grijă de el, ca să nu îi tulbure pe oameni. Altfel, să îl lase acasă, ca să nu deranjeze pe nimeni. Imamul, muezinul și ceilalți oameni ai moscheii se ocupă de aceste lucruri, îi sfătuiesc pe oameni și îi îndrumă spre bine, fiindcă aceasta ține de ajutorul reciproc în bunătate și evlavie.

24. Disciplinarea copiilor mai mici de zece ani

Întrebare: Care este hotărârea privind lovirea copiilor mai mici de zece ani pentru lucrurile pe care le fac? Ce îndrumare aveți în această privință?

Răspuns: Tatăl și mama pot să îi disciplineze pe copii dacă socotesc că este nevoie, chiar dacă au mai puțin de zece ani sau chiar mai puțin de șapte. Dacă părintele consideră că trebuie să își disciplineze copilul, băiat sau fată, nu este nicio problemă, însă să

o facă prin ceva potrivit copilului, care nu îi face rău: o disciplinare ușoară, care îi folosește și nu îl vatămă.

Dacă îi agresează pe frații lui mai mici, face în casă lucruri care pricinuiesc rău ori altceva asemănător, poate fi disciplinat prin lovituri ușoare, prin cuvinte ferme care îl opresc sau prin lipsirea de unele lucruri pe care le dorește, ca să se îndrepte. Aceasta o fac mama și tatăl, ori fratele lui mai mare când nu are tată și mamă, sau unchiul patern ori mătușa maternă, după împrejurări. Adică persoana care îl crește și are grijă de el îl poate disciplina: mamă, tată, unchi matern, mătușă maternă sau frate mai mare, după situație. Cel care îl crește și răspunde de el îl poate disciplina prin ceva care nu îl vatămă, ceva ușor, dar folositor.

25. Vârsta băiatului și acoperirea femeii

Întrebare: Soțul meu are un nepot, fiul surorii sale, în vârstă de aproape treisprezece ani. Nu mă acopăr în fața lui și sunt neliniștită, fiindcă mă tem că am căzut în păcat. Vă rog să ne spuneți de la ce vârstă a copiilor femeia trebuie să se acopere în fața lor.

Răspuns: Allah, Preaînaltul, spune în Cartea Sa măreață, în Sura al-Nūr:

﴿وَإِذَا بَلَغَ ٱلْأَطْفَٰلُ مِنكُمُ ٱلْحُلُمَ فَلْيَسْتَـْٔذِنُوا۟ كَمَا ٱسْتَـْٔذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾

Iar când copiii dintre voi ajung la pubertate, să ceară voie, așa cum au cerut voie cei de dinaintea lor.

Coran 24:59

Dacă a ajuns la pubertate prin împlinirea a cincisprezece ani, prin eliminarea lichidului seminal însoțită de plăcere sau prin creșterea părului pubian, femeia trebuie să se acopere în fața lui, iar el trebuie să ceară voie să intre, pentru ca ele să se poată acoperi. Cât timp nu a împlinit cincisprezece ani, nu i-a crescut

părul pubian și nu a avut o eliminare de lichid seminal, este încă un copil, iar femeia nu este obligată să se acopere în fața lui.

Dacă a împlinit treisprezece ani și nu îi cunoști situația, mai prudent este să te acoperi, fiindcă este posibil să îi fi crescut părul pubian sau să fi avut o eliminare de lichid seminal. La treisprezece sau doisprezece ani este posibil să se întâmple aceasta; de la zece ani în sus este posibil. Când ajunge la zece ani sau mai mult, este posibil să aibă o asemenea eliminare. Dacă te acoperi în fața lui de la zece ani în sus, ca măsură de precauție, este bine. Altfel, aceasta nu devine obligatorie decât în fața celui de cincisprezece ani sau mai mult, fiindcă la acea vârstă se consideră că a ajuns la pubertate, ori în fața celui care declară și recunoaște că a avut o eliminare de lichid seminal sau că i-a crescut părul pubian. Acesta a ajuns la pubertate, iar femeia se acoperă în fața lui.

26. Podoabele de aur pentru băieții mici

Întrebare: Este permis sau nu ca băieții să poarte aur, chiar dacă au mai puțin de doi ani? Allah să vă răsplătească cu bine!

Răspuns: Nu este permis ca băieții să poarte aur, chiar dacă sunt mai mici de doi ani. Aurul le este interzis băieților și bărbaților, fie că este vorba despre inele, ceasuri sau alte obiecte. El este îngăduit femeilor și interzis bărbaților; nu este permis ca băiatul să poarte aur, nici înainte de doi ani, nici după aceea.

27. Copiii morți de mici nu sunt hurii ale Paradisului

Întrebare: Se spune că acela care moare de mic, adică nou-născut, face parte dintre huriile Paradisului. Este corect acest lucru?

Răspuns: Nu, nu este corect. Huriile Paradisului sunt femei create în Paradis și pentru Paradis. În ceea ce îl privește pe copil, el va face parte dintre locuitorii Paradisului. Copilul mijlocește pentru părinții săi, dacă aceștia sunt musulmani, și face parte dintre locuitorii Paradisului, dintre urmașii lui Adam. El are parte de ceea ce le este dat urmașilor lui Adam din Paradis: se bucură de desfătările Paradisului și are parte de hurii…

28. Distanțarea sarcinilor și împiedicarea lor definitivă

Întrebare: Care este hotărârea Islamului privind planificarea nașterilor prin pilule contraceptive, sterilet sau alte metode? Allah să vă răsplătească! Și care este hotărârea privind împiedicarea definitivă a unei noi sarcini după un anumit număr de copii?

Răspuns: Distanțarea sarcinilor nu este o problemă atunci când există o nevoie: femeia are mulți copii și îi este greu să îi crească, este bolnavă sau există alte motive constatate de medici de încredere. În aceste situații nu este o problemă să evite o sarcină timp de un an, doi ori o perioadă asemănătoare, până când poate să își crească copiii sau până când boala i se ameliorează.

Fără o asemenea nevoie, nu. Nu se cuvine să ia pilule contraceptive sau să împiedice sarcina, deoarece Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, ne-a prescris mijloacele prin care să avem urmași mulți. Sarcina este unul dintre darurile lui Allah pentru robul Său, iar copilul vine cu mijloacele sale de trai. Creșterea lui și efortul depus pentru el aduc multă răsplată, dacă intenția este bună.

Așadar, nu este nevoie să ia pilule sau să distanțeze sarcinile decât dacă există un folos și o nevoie care o cer: mulți copii și dificultatea de a-i crește, o boală de care suferă mama ori alte motive întemeiate. Aceasta se poate face prin pilule, sterilet, injecții sau alte mijloace de distanțare a sarcinilor.

Cât despre împiedicarea definitivă a sarcinii, aceasta nu este permisă decât pentru un motiv precum primejduirea vieții femeii printr-o sarcină. Dacă medicii spun că sarcina îi pune viața în pericol, atunci nu este o problemă să fie împiedicată. În afara acestei situații, nu este îngăduit să se recurgă la împiedicarea ei definitivă. Femeii îi este prescris să își dorească urmași și să se căsătorească, iar soțului ei îi este prescris, de asemenea, să își dorească urmași. Este posibil ca ea să facă acest lucru și apoi să îl regrete foarte mult.

Pe scurt, nu este permis să se recurgă la împiedicarea definitivă a sarcinii decât dintr-un motiv care nu poate fi înlăturat: teama că femeia ar putea muri, fiindcă sarcina îi pune viața în pericol.

29. Ținerea copilului urcat pe spate în rugăciune
Întrebare: Uneori împlinesc rugăciunea ʿIshāʾ acasă, împreună cu soția mea. În timpul înclinării și al prosternării, fetița mea vine și se urcă pe spatele meu. Când stau în picioare și recit al-Fātiḥa în a doua unitate de rugăciune, o țin cu mâna la spate, de teamă să nu cadă. Îmi anulează aceasta rugăciunea sau îmi micșorează răsplata?
Răspuns: În cazul rugăciunii obligatorii, ai datoria să mergi la moschee și să te rogi împreună cu oamenii. Părăsirea acesteia înseamnă asemănare cu ipocriții. ʿAbd Allah ibn Masʿūd, Allah să fie mulțumit de el, a spus despre rugăciunea în grup:

لقد رأيتنا وما يتخلف عنها إلا منافق معلوم النفاق

Ne-am văzut într-o vreme în care nu lipsea de la ea decât un ipocrit cunoscut pentru ipocrizia sa.

Într-un răspuns anterior a fost amintit și cuvântul Profetului ﷺ:

من سمع النداء فلم يأت فلا صلاة له إلا من عذر

Cel care aude chemarea și nu vine nu are rugăciune, decât dacă are o scuză.

وقوله للأعمى لما قال له ليس له قائد يلائمه قال له:

Când un orb i-a spus că nu are pe cineva care să îl conducă într-un fel potrivit pentru el, Profetul ﷺ l-a întrebat:

هل تسمع النداء بالصلاة؟

Auzi chemarea la rugăciune?

قال: نعم، قال:

El a răspuns: „Da.” Atunci i-a spus:

فأجب

Atunci răspunde chemării!

Așadar, ai datoria să te rogi împreună cu grupul. Nu îți este îngăduit să te rogi acasă, chiar dacă se roagă cu tine și familia ta. S-a relatat în mod autentic că Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, a spus:

لقد هممت أن آمر بالصلاة فتقام ثم آمر برجل فيؤم الناس ثم أنطلق برجال معهم حزم من حطب إلى رجال لا يشهدون الصلاة فأحرق عليهم بيوتهم

M-am gândit să poruncesc să se anunțe începerea rugăciunii, apoi să poruncesc unui bărbat să îi conducă pe oameni și să merg, împreună cu bărbați care au legături de lemne, la cei care nu iau parte la rugăciune, ca să le dau foc caselor peste ei.

Aceasta arată obligația de a te grăbi să împlinești rugăciunea împreună cu grupul. Însă, dacă ai pierdut rugăciunea în grup sau ai avut un impediment recunoscut de Lege, precum boala, și te-ai rugat acasă, nu este nicio problemă. Dacă se roagă împreună cu tine soția, fiicele, mama ta ori alte femei, ele stau în spatele tău. Femeia nu stă alături de tine, ci în spate, chiar dacă este una singură.

Dacă fetița ta se urcă pe spatele tău, aceasta nu îți afectează rugăciunea. O dai jos cu blândețe, așa cum ai făcut, iar pentru aceasta ești răsplătit. S-a relatat despre Profet ﷺ:

أنه كان يوما يصلي فلما سجد جاء ابن بنته الحسن أو الحسين فارتحله وركب عليه عليه الصلاة والسلام فأطال السجود فلما سلم من صلاته أخبر الصحابة أنه أطال السجود من أجل أن لا يزعج ابن ابنته لما ركب عليه عليه الصلاة والسلام وقت السجود

Într-o zi se ruga, iar când s-a prosternat, fiul fiicei sale, al-Ḥasan sau al-Ḥusayn, a venit și s-a urcat pe spatele lui, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa. El a prelungit prosternarea. După ce a încheiat rugăciunea prin salut, le-a spus Companionilor că prelungise prosternarea ca să nu îl deranjeze pe nepotul său, care se urcase pe el în timpul prosternării.

Aceasta arată că un asemenea lucru nu afectează rugăciunea. Copilul trebuie tratat cu afecțiune și milă, fără să fie bruscat. Este dat jos de pe spate cu blândețe, pentru ca rugăciunea să fie dusă la capăt.

Întrebare: Copiilor le place să se obișnuiască cu asemenea lucruri, stimate șeic?

Răspuns: Desigur.

Întrebare: Ce îndrumare ne oferiți, vă rugăm?

Răspuns: În orice caz, când credinciosul se roagă, se cuvine să atragă atenția familiei sale asupra acestui lucru și să le spună să aibă grijă de copii, ca să nu îi distragă de la rugăciune. Dacă totuși se întâmplă ceva asemănător cu ceea ce i s-a întâmplat Profetului ﷺ, lucrul este îngăduit, iar lauda Îi aparține lui Allah.

30. Copilul mic aflat în rândul de rugăciune

Întrebare: Întrerupe copilul rândul de rugăciune? Unii oameni își aduc copiii foarte mici; copilul stă lângă tatăl său, iar un alt credincios se așază lângă copil.

Răspuns: Este mai potrivit ca părinții să nu îi aducă la rugăciune pe copiii mai mici de șapte ani, ci să îi lase acasă, cu familia. Dacă are șapte ani sau mai mult, copilul nu întrerupe rândul, ci stă alături de bărbați și este luat în considerare ca participant la rugăciune. Dacă nu a împlinit șapte ani, este mai bine și mai potrivit să rămână acasă cu familia, pentru a nu-i deranja pe oameni.

Totuși, dacă se află alături de tatăl său, nu întrerupe rândul și nu este nicio problemă, cu voia lui Allah. Prezența lui este asemenea unei cărămizi sau a unui stâlp între rânduri: nu dăunează. Este vorba despre situația în care este prezent și există o nevoie de a-l aduce. Tatăl său poate să îl ia cu el ca să nu le facă rău celor din familie dacă ar rămâne acasă. Așa cum se relatează:

أن الحسن كان يأتي والنبي صلى الله عليه وسلم يصلي بالناس فيرتحله وهو ساجد

Al-Ḥasan venea în timp ce Profetul ﷺ îi conducea pe oameni în rugăciune și se urca pe spatele lui când acesta se afla în prosternare.

De asemenea:

صلى النبي صلى الله عليه وسلم بأمامة ابنة ابنته للحاجة والتعليم يعلم الناس بأن مثل هذا لا يضر

Profetul ﷺ s-a rugat ținând-o pe Umāma, fiica fiicei sale, din nevoie și pentru a-i învăța pe oameni că un asemenea lucru nu dăunează rugăciunii.

Dacă există o asemenea nevoie, iar tatăl nu poate să lase copilul cu familia sau nu are pe nimeni acasă cu care să îl lase, atunci are o scuză. Copilul este asemenea unei pietre, unui scaun ori unui lucru asemănător între rânduri. Poate exista o nevoie de aceasta, iar atunci nu dăunează, cu voia lui Allah.

31. Creșterea copiilor de către o îngrijitoare nemusulmană

Întrebare: Lămuriți-ne hotărârea privind îngrijitoarele nemusulmane, mai ales atunci când se observă că le transmit băieților și fetelor limba, obiceiurile și felul lor de a se îmbrăca. Vă rugăm să ne îndrumați în această privință, care s-a răspândit atât de mult și a cărei prezență îi îndurerează pe credincioși și credincioase.

Răspuns: Copiii sunt o încredințare dată tatălui și mamei lor. Este obligatoriu ca de creșterea lor să se ocupe numai cineva care crede în Allah și în Ziua de Apoi și de la care se speră să le aducă folos și o îndrumare bună. Încredințarea copiilor unor femei necredincioase este un lucru rău și neîngăduit. Dacă aceasta are loc în Peninsula Arabică, este neîngăduit din două motive: pe de o parte, ele cresc copii musulmani, iar aceasta înseamnă trădarea încrederii; pe de altă parte, nu este permis ca un necredincios să fie adus în Peninsula Arabică sau să se stabilească în ea. Nu trebuie lăsat să se stabilească acolo decât un musulman, deoarece Trimisul lui Allah ﷺ:

أمر بإخراج المشركين وأوصى بذلك من هذه الجزيرة

A poruncit ca politeiștii să fie scoși din această Peninsulă și a lăsat această îndrumare.

Prin urmare, locuitorilor Peninsulei nu le este îngăduit să aducă necredincioși pentru creșterea copiilor sau pentru muncă, fiindcă acest lucru le este interzis. Aducerea unei îngrijitoare creștine sau de altă credință, precum una budistă ori o altă necredincioasă, nu este permisă din două motive:

Primul: aceasta este o trădare a încrederii. Creșterea copiilor este o încredințare, iar copiii sunt o încredințare. De ei nu trebuie

să se ocupe decât o femeie credincioasă și evlavioasă, de la care se speră binele. Chiar dacă este musulmană, dacă este destrăbălată și rea, nu se cuvine să i se încredințeze copiii. Simplul fapt că este musulmană nu este suficient dacă este lipsită de bună purtare religioasă și slabă în religie.

Al doilea: în această Peninsulă nu este permis să fie aduși nemusulmani: nici lucrători, nici servitoare, nici îngrijitoare necredincioase. Credincioșii au datoria să se ferească de aceasta, deoarece Trimisul lui Allah ﷺ «أوصى بإخراج المشركين من هذه الجزيرة» — a lăsat îndrumarea ca politeiștii să fie scoși din această Peninsulă. Totodată, Peninsula este leagănul și izvorul Islamului. Nu este îngăduit să se întrunească în ea două religii, ci religia care predomină în ea trebuie să fie numai religia adevărului, Islamul. Conducătorii și locuitorii ei au datoria să se ferească de aducerea necredincioșilor, cu excepția unei necesități extreme, constatate de conducător pentru folosul musulmanilor, în cazul unor anumite persoane.

32. Îndreptarea copilului și limitele disciplinării

Întrebare: Am un frate de zece ani care îi vorbește mamei urât și folosește față de ea cuvinte nepotrivite, deoarece îi cere să se roage și să asculte de Allah. Eu îl lovesc puternic. Uneori îl lovesc pentru că nu își învață lecțiile sau pentru că ia ceva fără știrea mamei. Uneori îl și ard cu foc. Sunt vinovată pentru aceasta?

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Răspuns: Lauda Îi aparține lui Allah, iar pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Trimisului Său, asupra familiei și Companionilor săi și asupra celor care îi urmează călăuzirea. Acestea fiind spuse:

Allah să te răsplătească! Ești răsplătită pentru străduința și grija ta de a-l îndrepta, de a-l face să se poarte cuviincios cu mama sa și să îi arate bunătate. Nu este o problemă să îl

disciplinezi și să îl lovești ca să se îndrepte și să își îndeplinească îndatoririle față de mama sa. Ești răsplătită pentru disciplinarea lui, ca să se roage, să își învețe lecțiile și să nu îi vorbească mamei sale într-un mod nepotrivit.

Dacă tatăl său este în viață, tatăl are datoria să se ocupe de aceasta, sau fratele mai mare trebuie să te ajute. Dacă tatăl își îndeplinește îndatorirea, aceasta te scutește pe tine. Așadar, tatăl, dacă este prezent, sau fratele mai mare, dacă există, are datoria să se ocupe de acest lucru. Dacă mama voastră o face, nu este nicio problemă. Dacă nu se ocupă nici mama, nici altcineva în afară de tine, atunci tu ești răsplătită pentru aceasta. Allah să te răsplătească!

Însă să nu îl arzi cu foc: arderea cu foc nu este permisă. Dacă ia o sumă mică de bani pentru nevoile obișnuite ale copiilor, se cuvine să fiți îngăduitori în această privință. Cât despre un lucru care îi poate aduce mamei un prejudiciu sau îl poate obișnui pe el cu furtul, nu este o problemă să îl lovești ușor. Nu îl lovi într-un mod primejdios, nici pentru rugăciune, nici pentru altceva. Lovitura trebuie să fie ușoară, să îl doară și să îl oprească de la rău, fără să îl pună în pericol. Allah să te binecuvânteze!

33. Răsplata răbdării la pierderea copiilor

Întrebare: Care sunt foloasele răbdării? Are ea mai multe feluri? Este răsplătit omul căruia i-au murit cinci copii într-un accident rutier, trei dintre ei mici și doi mari? Cum se poate ajuta musulmanul pe sine să aibă răbdare?

Răspuns: Fără îndoială, încercările aduc mult bine celui care rabdă și caută răsplata. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, spune:

﴿وَبَشِّرِ ٱلصَّٰبِرِينَ﴾

Dă-le veste bună celor răbdători,
Coran 2:155

﴿ٱلَّذِينَ إِذَآ أَصَـٰبَتْهُم مُّصِيبَةٌ قَالُوٓا۟ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ﴾

Care, atunci când îi lovește o nenorocire, spun: „Noi suntem ai lui Allah și la El ne vom întoarce!”

Coran 2:156

Allah, Preaslăvitul, spune:

﴿أُو۟لَـٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَٰتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ﴾

Aceștia au parte de binecuvântări și îndurare de la Domnul lor și aceștia sunt cei călăuziți.

Coran 2:157

Profetul ﷺ spune:

ما من عبد يصاب بمصيبة فيقول إنا لله وإنا إليه راجعون اللهم آجرني في مصيبتي واخلفني خيرا منها إلا آجره الله في مصيبته وأخلف له خيرا منها

Nu este niciun rob lovit de o nenorocire care să spună: „Noi suntem ai lui Allah și la El ne vom întoarce! O, Allah, răsplătește-mă pentru nenorocirea mea și dă-mi în schimb ceva mai bun!”, fără ca Allah să îl răsplătească pentru nenorocirea lui și să îi dea în schimb ceva mai bun.

Într-un hadith autentic se spune:

من مات له ثلاثة أفراط لم يبلغوا الحلم كن له حجابا من النار

Cel căruia i-au murit trei copii înainte de pubertate îi va avea drept pavăză împotriva Focului.

قالوا: يا رسول الله، أو اثنين؟ قال:

Au întrebat: „O, Trimis al lui Allah, și doi?" El a răspuns:

أو اثنين

Și doi.

Așadar, moartea copiilor este unul dintre mijloacele prin care părinții lor sunt izbăviți de Foc, dacă sunt trei, doi sau mai mulți. Răbdarea în încercări aduce o răsplată mare și mult bine. Moartea copiilor aduce mult bine părinților lor și face parte dintre mijloacele intrării în Paradis și ale izbăvirii de Foc. Îi cerem lui Allah să le dăruiască musulmanilor izbândă și să îi ajute în orice bine.

34. Purtarea versetelor coranice ca amulete

Întrebare: Imamul moscheii din satul nostru se ocupă numai de conducerea rugăciunii. El scrie versete din Coran și le dă bolnavilor să le poarte, numindu-le *„ḥijāb"*. Funcția de imam se moștenește, de la bunic și de la tată. Această lucrare, adică ruqya și scrierea versetelor, este sursa lor de venit. Ce spuneți despre aceasta? Vă rog să ne îndrumați și să ne spuneți cum să mă port, mai ales că omul este o rudă de-a mea.

Răspuns: Atârnarea unor versete din Coran asupra bolnavilor sau copiilor nu este permisă, potrivit celei mai corecte dintre cele două opinii ale învățaților. Unii învățați au îngăduit-o, însă nu au o dovadă pentru aceasta. Părerea corectă este că nu este permis să fie atârnate versete din Coran, invocații sau hadithuri, nici asupra copilului, nici asupra bolnavului și nici asupra celui vârstnic, deoarece Trimisul lui Allah ﷺ a interzis amuletele. Acestea sunt lucruri atârnate asupra copiilor sau adulților, numite și ḥurūz ori ḥujub. Părerea corectă este că nu sunt îngăduite, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

من تعلق تميمة فلا أتم الله عليه

Cel care își atârnă o amuletă, Allah să nu îi împlinească ceea ce urmărește!

من تعلق تميمة فقد أشرك

Cel care își atârnă o amuletă a săvârșit șirk.

إن الرقى والتمائم والتولة شرك

Într-adevăr, descântecele, amuletele și farmecele de iubire sunt șirk.

El nu a făcut nicio excepție. Nu a spus: *„cu excepția Coranului”*, ci a vorbit în termeni generali, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa. De aceea, trebuie să respectăm caracterul general al cuvintelor sale. Mai mult, atârnarea versetelor coranice deschide calea către atârnarea altor lucruri. Oamenii se folosesc de lucruri îngăduite ca să ajungă la ceea ce Allah a interzis; cu atât mai mult atunci când au un motiv de îndoială și unii învățați au emis o opinie care permite lucrul respectiv. Aceasta duce la delăsare. Trebuie, așadar, să ne ferim, respectând caracterul general al textelor și închizând căile care pot duce la șirk. Purtarea unei amulete cu versete coranice poate duce la purtarea altor amulete. De obicei, oamenii nu se opresc la o limită. Trebuie să urmăm

caracterul general al textului, iar nicio dovadă nu scoate versetele coranice din această regulă. Trimisul lui Allah ﷺ a fost cel mai elocvent și cel mai sincer sfătuitor dintre oameni. Dacă ar fi existat o excepție, ar fi spus: *„cu excepția cutărui și cutărui lucru”*. În ceea ce privește ruqya, nu este o problemă să fie făcută prin recitarea Coranului și prin invocații bune. Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, făcea invocații și a spus:

لا بأس بالرقى ما لم تكن شركا

Nu este nicio problemă cu ruqya, atât timp cât nu conține șirk.

Cuvintele sale:

إن الرقى والتمائم والتولة شرك

Într-adevăr, descântecele, amuletele și farmecele de iubire sunt șirk.

Se referă la descântecele al căror înțeles nu este cunoscut sau la cele care conțin șirk: apelarea la altcineva decât Allah ori invocarea altcuiva în afară de El. Ruqya menționată în acest hadith este cea care contravine Legii. Cât despre ruqya îngăduită de Lege, nu este nicio problemă cu ea, potrivit cuvintelor Profetului ﷺ:

لا بأس بالرقى ما لم تكن شركا

Nu este nicio problemă cu ruqya, atât timp cât nu conține șirk.

Amuletele sunt însă toate interzise, fie că au versete din Coran, fie că au altceva. Aceasta este cea mai corectă dintre opiniile învățaților.

Cât despre tiwala, aceasta este vrăjitoria, numită și *„atragere”*, alături de *„îndepărtare și atragere”*. Vrăjitoria este interzisă în toate formele ei și nimănui nu îi este îngăduit să o practice; dimpotrivă, trebuie să se ferească de ea. În realitate, nu se ajunge la ea decât prin șirk: prin adorarea djinnilor, cererea ajutorului lor și slujirea lor, ascultând de ei în neascultarea față de Allah. De aceea, Allah, Preaslăvitul, spune despre cei doi îngeri:

﴿وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾

Ei nu îl învățau pe nimeni înainte de a-i spune: „Noi suntem doar o încercare, așadar nu deveni necredincios!”

Coran 2:102

Allah a arătat că cei doi îngeri îl înștiințau pe cel care învăța că învățarea vrăjitoriei este necredință. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, mai spune:

﴿وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَـٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَـٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَـٰنُ وَلَـٰكِنَّ ٱلشَّيَـٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ﴾

Au urmat ceea ce recitau diavolii despre domnia lui Solomon. Solomon nu a fost necredincios, ci diavolii au fost necredincioși, învățându-i pe oameni vrăjitoria.

Coran 2:102

Așadar, predarea și învățarea vrăjitoriei sunt un rău foarte mare, ba chiar fac parte dintre formele de șirk major. La ea nu se ajunge decât prin adorarea djinnilor, cererea ajutorului lor și apropierea de ei prin lucruri care le sunt pe plac, precum jertfele și legămintele. Îi cerem lui Allah ocrotire și izbăvire.

35. Primirea darurilor oferite unui copil orfan

Întrebare: Sunt o femeie căreia i-a murit soțul. Lucrez la o școală privată și, lauda Îi aparține lui Allah, primesc un salariu care îmi ajunge mie și copiilor mei. Soțul mi-a lăsat și o sumă de bani, iar în țara mea am ceea ce îmi ajunge mie și copiilor. Am un copil mic, de aproape doi ani. Unii frați, Allah să îi răsplătească, vin cu lucruri și bani pe care i le oferă acestui copil. Eu îi refuz, deoarece, lauda Îi aparține lui Allah, nu am nevoie de ele și există alții care le merită. Lucrul acesta mă supără și îmi rănește sentimentele. Când mă gândesc însă singură, mă tem să nu Îi fi dat neascultare lui Allah în cuvintele Sale:

﴿يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلْ مَآ أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ﴾

Te întreabă ce să cheltuiască. Spune: „Orice bine cheltuiți să fie pentru părinți, rude, orfani, nevoiași și călătorul aflat la nevoie.”

Coran 2:215

Întrebare: Oare am împiedicat primirea averii acestui orfan și I-am dat neascultare lui Allah?

Răspuns: Ceea ce îți este prescris este să nu refuzi darul. Profetul ﷺ i-a spus lui ʿUmar:

ما جاءك من هذا المال وأنت غير مشرف ولا سائل فاقبله وما لا فلا تتبعه نفسك

Ceea ce îți vine din această avere fără să râvnești la ea și fără să o ceri, primește-o; iar ceea ce nu îți vine astfel, nu lăsa sufletul tău să o urmărească.

Dacă primești ceva pentru copil, păstrează acel lucru pentru el. Oferirea darurilor și a lucrurilor potrivite copiilor este un obicei

cunoscut printre musulmani. Prin urmare, dacă i se aduce ceva copilului, primește, păstrează pentru el și socotește-l parte din averea lui.

36. Mamă cu copii la ḥajj: delegarea aruncării pietrelor

Întrebare: Anul trecut am împlinit pelerinajul, lauda Îi aparține lui Allah, și am aruncat pietricelele la stâlpi și în numele soției mele. Ea nu era nici însărcinată, nici bolnavă, dar aveam cu noi patru copii mici. Am văzut aglomerația și am considerat că nu va putea să arunce pietricelele. Era permisă delegarea sau a lăsat neîmplinită o îndatorire? Ce trebuie să facă acum?

Răspuns: Dacă situația a fost așa cum ați descris-o, nu îi revine nimic, cu condiția să te fi împuternicit să faci acest lucru. Încercarea ei de a arunca pietricelele, având copiii cu ea, ar fi însemnat o mare primejdie atât pentru ea, cât și pentru copii.

37. Martirul și copilul: întrebarea din mormânt

Răspuns: Înțelesul aparent al hadithurilor este că sunt întrebați cei care au ajuns la răspunderea religioasă. În privința copilului, nu îi revine nimic. Din hadithuri reiese că mortul care a avut răspundere religioasă este întrebat despre Domnul său, despre religia sa și despre Profetul său. Cât despre copil, nu cunosc vreo dovadă care să arate că este întrebat. Potrivit consensului oamenilor Sunnei, copiii musulmanilor fac parte dintre locuitorii Paradisului.

38. Îndepărtarea copiilor din rândurile de rugăciune

Întrebare: Mulți oameni intră în moschee când rugăciunea a început și găsesc copii care se roagă, unii mai mici de șapte ani și alții mai mari. Îi mută la marginea rândului și le iau locul. Dacă sunt deja la margine, îi trimit în rândul următor, ceea ce îi face să își întrerupă rugăciunea. Este ceva greșit în aceasta? Ce avem de făcut când vedem un asemenea lucru? Este permis să îi mutăm pe cei mai mici de șapte ani din rândul lor în rândul următor?

Răspuns: Copilul care a împlinit șapte ani trebuie lăsat în locul său și nu este îngăduit să fie mutat în spate, fiindcă a venit primul. Dacă niciun alt musulman nu a ocupat acel loc înaintea lui, el are

întâietate. Lăsarea lui acolo îl încurajează să fie statornic și să se grăbească spre bine, de aceea nu este mutat în spate.

În privința celui mai mic de șapte ani, situația trebuie cântărită. Nu este o problemă să fie lăsat acolo, ca nu cumva mutarea lui să îi aducă un rău, să îl facă să se joace sau să plece într-un loc unde poate păți ceva. Este mai bine și mai prudent să rămână în locul lui, ca să nu se întâmple vreun rău și ca mutarea și tulburarea lui să nu îl facă să se joace într-un fel care îi vatămă pe alții.

Întrebare: Așadar, copiii din moschee trebuie tratați cu o grijă deosebită, stimate șeic?

Răspuns: Da, trebuie avut grijă de ei, ca să nu li se întâmple ceva rău dacă sunt mutați în timpul rugăciunii. Pot pleca în locuri primejdioase sau se pot juca într-un fel care îi vatămă atât pe ei, cât și pe alții. În plus, lăsarea lor în rând îi obișnuiește să vină la moschee și să fie dornici de rugăciune, astfel încât, atunci când împlinesc șapte ani, să fie deja obișnuiți cu ea.

Întrebare: Dacă un copil întoarce capul în rând sau face mișcări care ar putea fi prea multe, ce ne îndrumați să facem?

Răspuns: Cei din jur îi fac semn să se liniștească. Cât timp se află în rugăciune, îl îndrumă prin semne.

Întrebare: Deci dumneavoastră îi îndemnați pe oameni să își aducă la moschee copiii, după ce îi învață cum să se poarte?

Răspuns: Sunt îndrumați, ca să se obișnuiască cu binele, da.

39. Întoarcerea la serviciu sau rămânerea cu familia

Întrebare: Sunt o femeie căsătorită și am doi copii. Acum îl însoțesc pe soțul meu, care lucrează într-o țară arabă. Eu lucram la o universitate și am o calificare academică. Concediul aprobat de angajator pentru a-mi însoți soțul se apropie de sfârșit. Munca mea cere prezența și continuarea studiilor. Îmi iubesc munca și simt că ofer prin ea ceva în viață, care îmi va fi păstrat pentru Lumea de Apoi, nu pentru un câștig lumesc sau o funcție. Mă gândesc să mă întorc în țara mea, la serviciu, luând copiii cu mine. În același timp, mă tem de Allah: oare îndepărtarea copiilor de tatăl lor și a mea de soț nu ar însemna o nedreptate și o încălcare a drepturilor pe care le au asupra mea? Vă rog să mă

lămuriți, Allah să vă dăruiască folos! Să mă întorc la serviciu sau să demisionez și să rămân cu soțul și copiii, dobândind astfel răsplata Lumii de Apoi?

Răspuns: Mai întâi, este necesar acordul soțului. Dacă îți permite să te întorci, cântărește ce este mai bine. Dacă vezi că întoarcerea este mai bună pentru religia și viața ta lumească, iar soțul este de acord, întoarce-te în țara ta împreună cu copiii. Dacă nu este de acord, nu te întoarce. Ai datoria să îi dai ascultare și să rămâi cu soțul și copiii tăi. Împlinește ceea ce îți revine: sfătuirea soțului, grija pentru el și pentru copii. Cere ajutorul lui Allah pentru a-I da ascultare prin recitare, citirea frecventă a Coranului, pomenirea lui Allah și fapte bune, până când vă veți întoarce împreună, cu voia lui Allah.

Dacă soțul își dă acordul și spune că nu este nicio problemă, cântărește ce este mai folositor. Dacă rămânerea alături de el este mai bună pentru tine, pentru el și pentru copii, rămâi, chiar dacă ți-a permis să pleci. Rămâi, ca să se bucure de apropierea ta, să își găsească liniștea alături de tine și să stea departe de cauzele răului. La fel, și tu să îți găsești liniștea alături de el, să te ferești de cauzele răului și să ai grijă de copii în prezența tatălui lor, purtându-te bine cu ei. Din câte se vede, aceasta este mai folositoare și mai bună pentru voi toți.

Totuși, dacă ați căzut de acord să te întorci și ți s-a arătat limpede că întoarcerea ta aduce un folos religios oamenilor, iar el este de acord și plecarea ta nu îl pune în primejdie, atunci nu este nicio problemă să te întorci cu copiii. Acolo îți vei îndeplini îndatoririle: să te porți bine cu ei, să îi crești potrivit Legii islamice, să te rogi pentru îndreptarea lor și pentru izbânda soțului tău. Nu este nicio problemă în aceasta.

Întrebare: Totuși, dumneavoastră, șeic ʿAbd al-ʿAzīz, înclinați spre rămânerea ei alături de soț, împreună cu copiii, pentru ca familia să fie unită, iar copiii să aibă parte de o creștere sănătoasă?

Răspuns: Da.

40. Mărturisirea că cineva este în Paradis sau în Foc
Întrebare: În aceeași carte este o relatare de la mama credincioșilor, ʿĀ'ișa, Allah Preaînaltul să fie mulțumit de ea: când a murit un copil, ea a spus:

طوبى لك طير من طيور الجنة

Ferice de tine, pasăre dintre păsările Paradisului!

Iar Profetul, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, i-a spus:

وما يدريك يا عائشة أنه في الجنة لعل الله اطلع على ما كان يفعل

De unde știi, ʿĀ'ișa, că el este în Paradis? Poate că Allah a privit ceea ce făcea.

Dar Profetul ﷺ a spus și:

رفع القلم عن ثلاثة

Condeiul a fost ridicat de la trei categorii.

Printre acestea a menționat:

الطفل حتى يحتلم

Copilul, până când ajunge la pubertate.

Întrebare: Ambele relatări sunt autentice. Nu știu cum se împacă una cu cealaltă.
Răspuns: Acest hadith este autentic și se găsește la cei doi șeici. ʿĀ'ișa a spus:

عصفور من عصافير الجنة

O vrabie dintre vrăbiile Paradisului.

Profetul ﷺ a spus:

لا يا عائشة إن الله خلق للجنة أهلا خلقهم لها وهم في أصلاب آبائهم وخلق للنار أهلا خلقهم لها وهم في أصلاب آبائهم

Nu, ʿĀ'iṣa! Allah a creat pentru Paradis oameni pe care i-a creat pentru el pe când încă se aflau în șalele taților lor și a creat pentru Foc oameni pe care i-a creat pentru el pe când încă se aflau în șalele taților lor.

Scopul era să o oprească să mărturisească despre o anumită persoană că este în Paradis sau în Foc, chiar dacă este un copil. Acesta poate urma situația părinților săi, iar părinții să nu fie musulmani, chiar dacă arată aceasta în exterior. Omul poate afișa Islamul din ipocrizie, iar mama lui poate face la fel. De aceea, nu se mărturisește despre cineva anume că este în Paradis sau în Foc, chiar dacă este copil. Nu se spune cu certitudine: *„Acesta este dintre locuitorii Paradisului"*, fiindcă nu se cunoaște starea părinților săi, iar copiii își urmează părinții.
Potrivit opiniei corecte, cel care a murit de mic și nu aparține musulmanilor va fi încercat în Ziua Învierii. Dacă nu este un copil al musulmanilor, ci al altora, dintre necredincioși, el va fi încercat în Ziua Învierii. Dacă ascultă, intră în Paradis, iar dacă nu ascultă, intră în Foc, asemenea oamenilor din perioadele în care nu a ajuns la ei mesajul. Opinia corectă este că aceștia vor fi încercați, iar la fel se întâmplă cu copiii. De aceea, când Profetul ﷺ a fost întrebat despre copiii politeiștilor, a spus:

الله أعلم بما كانوا عاملين

Allah știe cel mai bine ce ar fi făcut.

În Sunna există dovezi că ei sunt încercați, adică sunt puși la încercare în Ziua Învierii și li se poruncește ceva. Dacă ascultă, intră în Paradis, iar dacă nu ascultă, intră în Foc.

Așadar, nu se mărturisește despre o anumită persoană că este în Paradis sau în Foc decât dacă Profetul ﷺ a mărturisit despre ea. Aceasta este o regulă a oamenilor Sunnei și ai Comunității.

Profetul ﷺ a dezaprobat cuvintele ʿĀ'işei fiindcă ea mărturisise despre cineva anume, spunând: «عصفور من عصافير الجنة» – *„O vrabie dintre vrăbiile Paradisului."* De aceea a oprit-o să spună aceasta: poate exista un lucru neștiut care să împiedice intrarea acelui copil în Paradis și să facă necesară încercarea lui în Ziua Învierii, dacă părinții săi nu sunt musulmani.

Cât despre copiii musulmanilor, potrivit oamenilor Sunnei și ai Comunității, ei își urmează părinții în Paradis. Copiii musulmanilor își urmează părinții în Paradis. Copiii necredincioșilor vor fi însă încercați în Ziua Învierii; aceasta este părerea adevărată. Cine ascultă atunci va intra în Paradis, iar cine nu ascultă va intra în Foc, asemenea oamenilor din perioadele în care nu a ajuns la ei mesajul. Aceasta este opinia corectă și astfel se înțelege hadithul.

Allah să vă răsplătească și să vă binecuvânteze!

Glosar

ʿAqīqa
Jertfa făcută cu prilejul naşterii unui copil.
Dhawū al-arḥām
Categorie de rude care nu au o cotă succesorală fixă şi nici calitatea de moştenitori agnatici. Dreptul lor la moştenire face obiectul unei divergenţe între învăţaţi.
Ḥajj
Pelerinajul la Mecca, împlinit în perioada şi potrivit rânduielilor prescrise.
Iḥrām
Starea rituală în care intră cel care începe pelerinajul sau ʿumra şi căreia i se aplică anumite interdicţii.
Izār
Pânza purtată în jurul părţii de jos a trupului.
Khimār
Acoperământ al capului, menţionat în această carte şi în legătură cu acoperirea feţei.
Niqāb
Acoperământ făcut pentru faţă, cu deschizătură pentru ochi.
Ridāʾ
Pânza purtată peste partea de sus a trupului.
Ruqya
Recitare şi invocaţie pentru ocrotire sau vindecare. Autorul deosebeşte forma îngăduită de cea care conţine şirk.
Şirk
Asocierea altcuiva cu Allah în ceea ce Îi aparţine numai Lui, inclusiv în adorare.
ʿUmra
Pelerinajul mic la Mecca, care poate fi împlinit şi în afara perioadei de ḥajj.

Zakāt
Dania obligatorie datorată din anumite averi atunci când sunt îndeplinite condițiile prescrise.

Bibliografie

1. Ibn Bāz, ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh. Fatāwā shuʾūn al-aṭfāl. Culegere de 40 de răspunsuri, în ediția arabă disponibilă pe site-ul oficial al autorului, fișierul nr. 613.
https://binbaz.org.sa/books/pdf/613

2. Coranul. Citările din această lucrare sunt identificate prin numărul surei și al versetului.

3. Al-Bukhārī, Muḥammad ibn Ismāʿīl. Al-Ṣaḥīḥ.

4. Muslim ibn al-Ḥajjāj. Al-Ṣaḥīḥ.

Indice

abluțiune 1, 20, 21
amulete 33, 34, 35
aur 17, 23
avere 17, 37, 38
copii orfani 37
creșterea copiilor 22, 24, 29
iḥrām 11, 12
îngrijitoare 29, 30
moschee 1, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 21, 25, 33, 38, 39
moștenire 17, 18, 33
Paradis 4, 5, 6, 23, 33, 38, 41, 42, 43
pelerinaj 11, 12, 38
pubertate 3, 4, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 33, 41
răbdare 31, 33
rânduri de rugăciune 9, 10, 16, 21, 28, 29, 38
rugăciunea în grup 25, 26
ruqya 33, 35
sarcină 24
șirk 34, 35, 36
zakāt 17

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

FAMILIE ȘI ÎNDRUMARE

Copiii și creșterea lor

Patruzeci de răspunsuri pentru părinți și educatori.

Participarea copiilor la rugăciune, grija pentru educația lor, îndatoririle familiei și răbdarea în încercări sunt explicate prin răspunsuri la situații concrete, în lumina Coranului și a Sunnei.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro